

„Hè, je vergeet het beste paard van stal...“ Hoe kon die Ranger de heer Quarles overslaan bij de uitreiking van de „papieren ark“?

niet of het er nog staat). Er woonde een man, die Hendrik heette, of kortweg Hent. Daar het boerderijtje in die tijd nog helemaal omgeven was door zand, noemde men deze man Hent uut 't zaand. Later is het caféje naar hem genoemd. Mijn oma, die altijd in deze streek gewoond heeft, heeft mij dit verteld”.

Aan het eind van het weekend ontstond er een grote réunie van donateurs en Rangers (in veel gevallen tevens van ouders en kinderen) in „De Blije Werelt” waar de jongeren meteen de eerder genoemde tijgerfilm konden zien. Wat later vond er een plechtigheid plaats. Het groepje donateurs, dat alle tests naar het leek het beste had afgelegd, werd geëerd met de uitreiking van „de papieren ark”, een plechtigheid waarbij

men zich vrij diep moest buigen. De uitreikende Ranger was dan ook nogal klein.

U wilt een samenvatting? Misschien kan het beste die van een van de Rangers worden aangehaald, die schreef: „Iedereen was vol verwachting over wat er dat weekend zou gaan gebeuren. Niemand werd teleurgesteld”. Bondiger kan haast niet. En juister waarschijnlijk ook niet.

TOT ZIENS.

BORNER

472

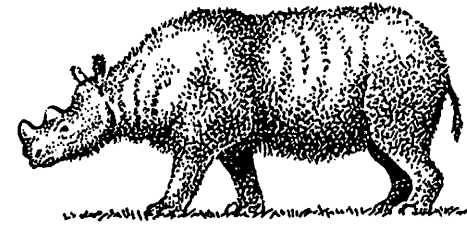
De status van de Sumatraanse neushoorn in Atjeh en op Noord-Sumatra

Aan een rapport dat op 13 januari van dit jaar door dr. Markus Borner werd uitgebracht aan het WWF (Zie ook Panda Nieuws, febr. 1974) ontlene wij, dat verse neushoornsporen werden aangetroffen in het centrale gedeelte van het Goenoeng-Leuserreservaat, in de hogere regionen van het Langkatreservaat en in de bossen van Torgamba. Er werd geen enkele aanwijzing gevonden van de aanwezigheid van de Javaanse neushoorn in deze gebieden.

In het Langkatreservaat komen waarschijnlijk maar enkele Sumatraanse neushoorns voor. In de bossen van Torgamba wordt het voortbestaan van deze dieren bedreigd door houtkap en ontginningsprojecten. De weinige neushoorns die nog voorkomen in het zuidoosten van Atjeh, zijn zodanig sterk verspreid, dat de kansen op voortplanting meer dan twijfelachtig moeten worden genoemd.

Alleen in het Goenoeng-Leuserreservaat zijn sporen, zoelplaatsen en likplaatsen van zout gevonden, die erop wijzen dat het terrein nog regelmatig door neushoorns wordt bezocht, al zijn het er ook maar weinige.

Het is niet doenlijk een schatting te maken van het totale aantal neushoorns in dit gebied. Op grond van het gevonden

aantal verse sporen en de verzamelde oekologische gegevens schat Borner dit op maximaal 40-50, d.w.z. één neushoorn op 2000-2500 ha. Het gebied van de Goenoeng Leuser waarin de neushoorns leven, behoeft geen speciale verzorging. Het is echter wel zaak alle menselijke activiteiten buiten het reservaat te houden. Dan bestaan er voor de neushoorns inderdaad nog overlevingskansen.

DE JAVAANSE NEUSHOORN

Volgens een bericht van het WWF in Morges zou in de periode 1966-1973 het aantal Javaanse neushoorns in Ujung Kulon zijn toegenomen van 25 in 1966 tot 40-70 in 1973. Het WWF verleende in februari weer een subsidie voor de bewaking. (Zie ook Panda Nieuws, aug. 1973.)

Margrietredactie beloofde beterschap

In no 52 van Margriet 1973 (zie ook Panda Nieuws, maart 1974) verontschuldigt de Margriet-redactie zich op pag. 33 in een onderricht bij een ingezonden stuk van een verontwaardigde lezeres t.a.v. de Finse bontreportage met de woorden dat deze „beter niet (had) kunnen worden geplaatst”. Dat was wel het minste wat als excuus had kunnen worden gezegd! Beter is echter het Margriet-idee op pag.

17, waar in een volle tekstpagina de lezeressen wordt geadviseerd — als zij geen namaakbont willen kopen — hun keuze te beperken tot bont dat afkomstig is van gekweekte dieren of van slachtvee. Deze „bont ideologie” belooft de redactie voortaan strikt na te zullen leven. Dat lijkt ons een goed standpunt; het is ook onzerzijds bij herhaling verkondigd.

PANDA-NUWS, 10 (5) MAY 1974